

[Bay.]

og for sig rigtigt. Der er altså bare det lille men ved det eller et stort men, nemlig det, at en million mennesker i dette land er tvunget til at være i en fagforening for at kunne skaffe sig et anstændigt arbejde og en anstændig løn derfor.

Det kan i masser af tilfælde — og det skal vi fra fremskridtspartiet ikke nægte — være nødvendigt at have en sådan forening for at opnå disse mål. Men det er noget andet, når en fagforening begynder at blande sig i partipolitik og tvangsudskriver beløb dels til direkte tilskud til bestemte partier, dels og navnlig til et enkelt partis presse. Nu siger man ganske vist, at det er LO, der ejer pressen. All right, jeg stod for et par år siden med en resolution i lommen i min egen fagforening, og det er helt oplagt, at jeg havde fået resolutionen vedtaget i fagforeningen. Resolutionen gik ud på at protestere imod, at vi lånte A-pressen 30 mill. kr. Men vores fagforeningsformand var på kongressen, der lå lige forud, gået med til det, fordi det var et lån, der skulle tilbagebetales, og at det var sidste gang. I diskussionen om det foretrak jeg så at lade være at stille denne resolution, for når nu det var sidste gang, når nu det var vedtaget, og når nu man havde lovet, at pengene skulle betales tilbage, så ville jeg ikke lave mere ud af det. Hvad skete der? Få måneder efter blev fagforeningskontingentet hævet med 2,50 kr. for at fylde det hul i LO-kassen, som de 30 mill. kr. havde skabt, og vi har ikke fået en krone tilbage. Nu er der oven i købet forlydender om, ja, måske har jeg ikke fulgt tilstrækkeligt med, måske har de allerede fået de næste 20 mill. kr. til. Det er imod en sådan form for overgreb over for anderledes tænkende mennesker, vi protesterer. Jeg opfordrer navnlig socialdemokratiet i anstændighedens navn til at gøre dette frivilligt, så kan I simpelt hen være Jer selv bekendt. Det kan I ikke, når I stadig tvinger mig til at betale til jeres politiske arbejde.

Mere har jeg ikke foreløbig at sige i denne sag. Jeg anbefaler, at alle stemmer for dette lovforslag.

Aase Olesen (RV):

Da det radikale venstres ordfører er forhindret i at være til stede, skal jeg på fru

Lone Dybkjærs vegne fremsætte følgende bemærkninger.

Da lovforslaget blev fremsat første gang, nævnte vor daværende ordfører, hr. Niels Helveg Petersen, at det radikale venstre er positivt stemt over for spørgsmålet, men at vi finder, at der rejser sig problemer generelt i forbindelse med bidrag til politiske partier. Hr. Niels Helveg Petersen pegede på, at man i det mindste måtte kunne komme igennem med et forslag om, at de politiske partiers regnskaber er åbne. Vi er som nævnt positivt stemt over for forslaget, men finder at det bør diskuteres i en større sammenhæng, hvor man mere generelt behandler det økonomiske grundlag for de politiske partier. Vi er jo i den situation, at det er meget svært for politiske partier, der ikke er støttet af organisationer af en eller anden art, at få selv den mest nødvendige politiske aktivitet finansieret. Personer, der melder sig ind i en vælgerforening, bliver derfor ofte brugt, ja, næsten misbrugt til organisatorisk og praktisk arbejde og får ringe tid til det, der er det egentlige, nemlig drøftelse af partiets aktuelle og mere langsigtede politik.

Demokratiet står over for meget vanskelige problemer, og det er på tide, at vi også drøfter dette her i folketinget.

Dette lovforslag berører en del af disse problemer, men det bør ses i en bredere sammenhæng.

Burgdorf (KF):

Det er sikkert rigtigt, at disse problemer har været drøftet både på kryds og tværs og vendt op og ned flere gange, men derved bliver problemerne jo ikke ændret. Det er efter min opfattelse lige forkert stadig væk, for det må være og er forkert, at nogen mennesker tvinges til imod deres vilje at betale til en bestemt partiorganisation. Ad frivillighedens vej — ja, og det er det, partierne består af — små bidrag her og små bidrag der — men at være tvunget til at skulle gøre det kan ikke være rigtigt. Som det blev sagt, kan det ikke være rigtigt, at organisationerne og LO har ret til ad frivillighedens vej — nej, sludder og vrøvl, ikke ad frivillighedens vej — men tvunget at bruge penge til politiske formål, når de samme mennesker er tvunget til at skulle være medlem af LO, jfr. tidligere lovforslag.